

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 maja 2023 roku, reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, powód (...) K. D. M. (...) Spółka komandytowa z siedzibą w P. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwoty 5.733,35 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 lipca 2021 roku do dnia zapłaty. Nadto, wniesiono o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż w dniu 24 czerwca 2021 roku doszło do zdarzenia w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód H. o nr rej. (...) należący do poszkodowanej W. K.. Na skutek uszkodzenia pojazdu w przedmiotowym zdarzeniu, poszkodowana zmuszona została ponieść koszty naprawy, które zgodnie z kosztorysem i fakturą VAT wyniosły 14.802,04 zł brutto. W wyniku umowy cesji strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą poszkodowanej wobec strony pozwanej w związku z przedmiotową szkodą komunikacyjną. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła stronie powodowej bezsporną kwotę odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu w łącznej wysokości 9.068,69 zł. Poszkodowana miała zwartą umowę ubezpieczenia Autocasco z pozwanym, w związku z tym rozliczenie szkody nastąpiło na podstawie faktury dokumentującej naprawę pojazdu wystawionej przez zakład dokonujący naprawy. Stronie pozwanej pozostała do zapłaty niedopłata z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu w wysokości 5.733,35 zł.

/pozew – k. 4-9/

Pozwany (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż w dacie zdarzenia szkodowego obejmował ochroną ubezpieczeniową w zakresie dobrowolnego ubezpieczenia AC właściciela pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...). Szkada była likwidowana z dobrowolnego ubezpieczenia AC poszkodowanego, do którego zastosowanie mają ogólne warunki ubezpieczenia casco pojazdów lądowych (AC) – pakiet dealerski, B., zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) S.A. V. (...) nr 6/07/2018 z dnia 11 lipca 2018 roku. Strona pozwana zweryfikowała fakturę za naprawę pojazdu i nie uznano ustalonego kosztu usuwania wgnieceń i wgniotek na kwotę 7.421,26 zł netto, tj. 9.128,15 zł brutto. W ocenie pozwanego ww. koszt winien wynieść 2.760,00 zł netto, tj. 3.394,80 zł brutto. Różnica obu kwot sięga 5.733,35 zł brutto i stanowi wartość przedmiotu sporu. Pozostały zakres naprawy jest kwestią bezsporną pomiędzy stronami.

/odpowiedź na pozew – k. 52-53/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 czerwca 2021 roku, wskutek silnego gradobicia, doszło do uszkodzenia pojazdu marki H. o nr rej. (...) będący własnością W. K., która miała zawartą umowę dobrowolnego ubezpieczenia AutoCasco w (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. (polisa nr (...)). W dniu 25 czerwca 2021 roku zgłoszono szkodę pozwanemu, który zarejestrował ją pod nr (...).

/okoliczność bezsporna w tym akta szkody na płycie CD – k. 55 /

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 12 lipca 2021 roku W. K. przeniosła na rzecz (...) K. D. M. (...) Spółka komandytowa z siedzibą

w P. wierzytelność z tytułu przysługującej jej wierzytelności wobec pozwanego z tytułu szkody o numerze (...).

/dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 40, oświadczenie – k. 38, upoważnienie – k. 37, akta szkody na płycie CD – k. 55/

(...) K. D. M. (...) Spółka komandytowa z siedzibą w P. dokonała kalkulacji naprawy pojazdu H. (...). Zgodnie z przedmiotową kalkulacją koszt naprawy wyniósł łącznie 12.868,36 zł netto (15.828,33 zł brutto).

/dowód: kalkulacja naprawy – k. 30-34, akta szkody na płycie CD – k. 55/

W dniu 13 lipca 2021 roku pozwany przyznał odszkodowanie w kwocie 6.965,17 zł wskazując, iż odszkodowanie przyznano w oparciu o wycenę kosztów naprawy sporządzoną przez pozwanego.

/dowód: akta szkody na płycie CD – k. 55/

Powód odwołał się od powyższej decyzji. W odpowiedzi na odwołanie pozwany wskazał, iż łącznie w pojeździe było 233 wgnieceń. Po uznaniu zmiany kwalifikacji dachu i lewej ramy dachu z naprawy (...) na naprawę tradycyjną odjęto 166 wgnieceń które były na tych elementach. Do naprawy (...) pozostało 67 wgnieceń.

/dowód: informacja – k. 41, akta szkody na płycie CD – k. 55/

W dniu 29 października 2021 roku (...) K. D. M. (...) Spółka komandytowa z siedzibą w P. wystawił fakturę nr (...) tytułem naprawy pojazdu H. (...) o nr rej. (...) na kwotę 7.836,87 zł brutto.

/dowód: faktura – k. 35, k. 36/

Pozwany zweryfikował ww. kosztorys sporządzony na rzecz powoda i decyzją z dnia 2 listopada 2021 roku przyznał powodowi łącznie kwotę 9.068,96 zł tytułem przedmiotowej szkody. Jednocześnie informując, iż od powyższego odszkodowania zostanie odjęta wcześniej wypłacona kwota 6.965,17 zł, tym samym kwota pozostała do dopłaty to 2.103,52 zł.

/ **dowód** : decyzja – k. 42-43/

W myśl § 17 w przypadku uszkodzenia pojazdu lub jego części zakres uszkodzeń ustalany jest w powypadkowej ocenie technicznej (protokole oględzin) dokonanej przez Towarzystwo.

Zgodnie z § 18 pkt 1 wiążących strony Ogólnych Warunków Ubezpieczenia jeżeli koszty naprawy nie przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu w dniu zaistnienia szkody, odszkodowanie obejmuje:

- 1) koszt nowych części,
- 2) koszt robocizny.

Według § 18 pkt 2 wysokość odszkodowania ustala się przy zastosowaniu jednego ze sposobów:

1) na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej przez Towarzystwo lub na jego zlecenie przy uwzględnieniu norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu w systemach eksperckich oraz średnich stawek za 1 roboczogodzinę stosowanych przez warsztaty naprawcze w miejscu zamieszkania lub siedziby właściciela pojazdu. Ceny części zamiennych nie mogą być wyższe od cen stosowanych przez autoryzowanych przedstawicieli producenta pojazdu;

2) na podstawie oryginalnych rachunków naprawę pojazdu, wystawionych imiennie na właściciela pojazdu lub użytkownika, zawierających dane identyfikujące naprawiony pojazd. W takim przypadku przed rozpoczęciem

naprawy wymagane jest przedstawienie Towarzystwu do weryfikacji kalkulacji kosztów naprawy. Jeżeli przed rozpoczęciem naprawy Towarzystwo nie otrzymało kalkulacji kosztów naprawy, to weryfikacji podlegają przedłożone rachunki za naprawę;

3) na podstawie ugody zawartej pomiędzy Towarzystwem w właścicielem pojazdu.

/dowód: OWU – k. 21-29/

W pojeździe doszło do licznych wgnieceń zlokalizowanych na całej karoserii, w tym również z uszkodzeniami powłoki lakierowanej, pęknięcia szyby czołowej oraz pęknięcia osłony podszybia. Zakwalifikowano na pojeździe 233 wgniecenia do naprawy bezinwazyjnej metodą (...), lakierowania naprawczego poszycia dachu, wymianę szyby czołowej oraz podszybia.

Istniała możliwość naprawy, która została zasugerowana przez pozwanego oraz przyjęta i wykonana przez serwis tj. poprzez zastosowanie metody bezinwazyjnej usuwania wgnieceń oraz naprawczego polakierowania elementów, na których doszło do uszkodzeń powłoki lakierowej.

Ogólne warunki ubezpieczenia AC § 18 pkt 2 jednoznacznie wskazuje, iż dopuszczalne są operacje określone w systemach eksperckich, w związku z czym koszt wynikający z cennika zastosowanego przez powoda pozostaje w zgodzie z obowiązującą umową ubezpieczenia

i OWU. W oparciu o zakres uszkodzeń i sposób naprawy oraz stawki roboczogodziny w wysokości 145 zł/rbg, koszt naprawy wynosił 15.577,13 zł brutto (12.664,33 zł netto).

Natomiast w przypadku naprawy tradycyjnej hipotetyczny koszt naprawy wyniósłby 16.532,07 zł brutto (13.440,71 zł netto).

Całkowity koszt naprawy zgodny ze sposobem w jaki została przeprowadzona wynosi 15.577,13 zł brutto.

/ dowód : opinia biegłego sądowego inż. A. K.– k. 65-85/

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd oparł na dokumentach załączonych do pozwu oraz dokumentach załączonych do odpowiedzi na pozew, w tym aktach szkody załączonych na płycie CD.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o umowie ubezpieczenia (art. 805 i następnne k.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie szkody) oraz postanowienia zawartej przez poszkodowanego z pozwanym umowy ubezpieczenia autocasco wraz z ogólnymi warunkami ubezpieczenia.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W przypadku umowy autocasco świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na zapłacie – przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Zakres odszkodowania precyzuje umowa stron, w tym postanowienia ogólnych warunków umowy – w tym przypadku ogólne warunki ubezpieczeń, które należy traktować jako część umowy (por. Sąd Najwyższy w wyroku z 21 czerwca 2001r. IV CKN 382/00, Monitor Prawniczy z 2003, nr 1, s. 33).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, w sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia - gradobicia, jak również okoliczność, że w tej dacie W. K. była stroną umowy ubezpieczenia autocasco obejmującą pojazd marki H. (...) o numerach rejestracyjnych (...) w (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.. Przedmiotem

sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę, lecz wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania.

Podkreślić w tym miejscu należy, że powód opiera swoje żądanie na łączącej właściciela pojazdu z pozwanym umowie ubezpieczenia AC, które jest dobrowolnym ubezpieczeniem komunikacyjnym. Zasady i zakres odszkodowania z ubezpieczenia mienia określa umowa ubezpieczenia, bliżej ogólne warunki ubezpieczenia (OWU) konkretnego zakładu ubezpieczeń, który ubezpieczający wybiera. Przy ubezpieczeniu autocasco to strony w umowie określają zasady ustalenia odszkodowania w sytuacji zajścia wypadku ubezpieczeniowego. Umowa ubezpieczenia może zawierać także postanowienia określające sposób liczenia szkody, ustalania wartości uszkodzonego lub zniszczonego mienia, podstawy do przyjęcia szkody całkowitej lub częściowej. Umowa ta jest dla stron wiążąca i znajduje zastosowanie w sytuacji odpowiedzialności ubezpieczyciela. Zaznaczyć trzeba, że zasada pełnego odszkodowania realizowana jest jedynie w obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym odpowiedzialności cywilnej. W pozostałych ubezpieczeniach kompensacja szkody jest dokonywana w granicach określonych warunkami ubezpieczeń.

Zgodnie z § 18 wiążących strony OWU, wysokość odszkodowania ustala się przy zastosowaniu jednego ze sposobów. Po pierwsze na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej przez Towarzystwo lub na jego zlecenie przy uwzględnieniu norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu w systemach eksperckich oraz średnich stawek za 1 roboczogodzinę stosowanych przez warsztaty naprawcze w miejscu zamieszkania lub siedziby właściciela pojazdu. Ceny części zamiennych nie mogą być wyższe od cen stosowanych przez autoryzowanych przedstawicieli producenta pojazdu. Po drugie na podstawie oryginalnych rachunków naprawę pojazdu, wystawionych imiennie na właściciela pojazdu lub użytkownika, zawierających dane identyfikujące naprawiony pojazd. W takim przypadku przed rozpoczęciem naprawy wymagane jest przedstawienie Towarzystwu do weryfikacji kalkulacji kosztów naprawy. Jeżeli przed rozpoczęciem naprawy Towarzystwo nie otrzymało kalkulacji kosztów naprawy, to weryfikacji podlegają przedłożone rachunki za naprawę. Ponadto wysokość odszkodowania może być też ustalona na podstawie ugody zawartej pomiędzy Towarzystwem z właścicielem pojazdu.

Sąd dokonując ustaleń zasadności dochodzonych roszczeń miał na uwadze opinię biegłego w dziedzinie wycen wartości, kosztów napraw, oceny jakości napraw i likwidacji szkód inż. A. K., który wskazał, iż koszt wynikający z cennika zastosowanego przez powoda pozostaje w zgodzie z obowiązującą umową ubezpieczenia i OWU. W oparciu o zakres uszkodzeń i sposób naprawy oraz stawki roboczogodziny w wysokości 145 zł/rbg, biegły ocenił iż koszty naprawy wynosiły 15.577,13 zł brutto (12.664,33 zł netto). Natomiast w przypadku naprawy tradycyjnej hipotetyczny koszt naprawy wyniósłby 16.532,07 zł brutto (13.440,71 zł netto). Powyższa opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Natomiast w ocenie Sądu przedmiotowa opinia biegłego sądowego sporządzona została w sposób rzetelny i fachowy, a wnioski zawarte w opinii są jasne, logiczne spójne. Nadto, przedmiotowa opinia sporządzona w sprawie została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) K. D. M. (...) Spółka komandytowa z siedzibą w P. kwotę 5.733,35 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 lipca 2021 roku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c. Zgodnie z tym artykułem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto na przepisie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z powoływanym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty poniesione przez powoda w łącznej kwocie 2.234,00 zł złożyły się kwoty: 400,00 zł tytułem opłaty sądowej, 1.800,00 zł tytułem wynagrodzenia dla pełnomocnika oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa wynosząca 34,00 zł.

Stosownie do treści art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie Sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113 ww. ustawy. W toku niniejszego postępowania Skarb Państwa poniósł tymczasowo koszty wynagrodzenia biegłego, w kwocie 1.108,26 zł. Z uwagi na powyższe, Sąd w punkcie drugim wyroku nakazał pobrać od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim kwotę 1.108,26 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych.